

Sygn. akt VI Gz 291/18

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lutego 2019 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Małgorzata Bartczak – Sobierajska (spr.)

Sędziowie SO Joanna Rusińska, SO Wojciech Modrzyński

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2019 r. w Toruniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa J. B.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego w T. z dnia 18 września 2018 r., sygn. akt V GC 1894/18

postanawia

1. zmienić zaskarżone postanowienie w punkcie 2. (drugim) i zwrócić powodowi ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w T. kwotę 46,00 zł (czterdzieści sześć złotych) tytułem połowy opłaty od pozwu,
2. zasądzić od pozwanego na rzecz powoda kwotę 120,00 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem kosztów postępowania zażaleniowego

J. M. B. W. M.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 18 września 2018 r. Sąd Rejonowy umorzył postępowanie, a w pkt 2. oddalił wniosek powoda o zwrot opłaty od pozwu. W uzasadnieniu Sąd ten wskazał, iż w niniejszej sprawie postępowanie zostało umorzone albowiem powód cofnął pozew (art. 355 § 1 k.p.c.). Dlatego też Sąd a quo oddalił wniosek o zwrot opłaty, do zakończenia postępowania doszło bowiem z uwagi na cofnięcie pozwu, a nie zawarcie ugody, co przewiduje przepis art. 79 ust. 1 pkt. 1 h ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst j. Dz. U. z 2018 r., poz. 300 ze zm.).

Na gruncie wymienionego unormowania odróżniać należy zakończenie postępowania zawarciem ugody, która ma status tytułu egzekucyjnego, co skutkuje umorzeniem postępowania z uwagi na zbędność wydania wyroku (art. 355 § 1 in fine k.p.c.) od umorzenia postępowania z uwagi na cofnięcie pozwu, w szczególności w wyniku zawarcia ugody pozasądowej (art. 355 § 1 in princ. k.p.c.).

Pierwsza z opisanych sytuacji ma miejsce w razie zawarcia ugody przed mediatorem (art. 183¹⁵ § 1 zd. 1 w związku z art. 777 § 1 pkt 1 k.p.c.), druga w pozostałych wypadkach; zawarcie ugody pozasądowej nie stoi

na przeszkodzie prowadzeniu sprawy i wydaniu wyroku, ponieważ taka ugoda nie jest tytułem egzekucyjnym. Zakończenie postępowania wymaga więc cofnięcia pozwu.

Skoro zaś przyczyną umorzenia postępowania było właśnie cofnięcie pozwu, nie ma podstaw do zwrotu powodowi opłaty od pozwu.

Według Sądu Rejonowego nie było też podstawy do zwrócenia powodowi połowy opłaty. Sąd zwraca bowiem stronie połowę opłaty od pisma, jeżeli zostało ono cofnięte przed rozpoczęciem posiedzenia, na które skierowano sprawę (art. 79 ust 1b).

W omawianym przypadku Sąd skierował sprawę na posiedzenie niejawnie i wydał na nim nakaz zapłaty, wobec czego nie może zwrócić połowy opłaty; lege non distinquente, nie ma podstaw do przyjęcia, że na gruncie wymienionego ostatnio unormowania termin posiedzenie ogranicza się do rozprawy.

Powód zaskarżył postanowienie w punkcie 2. W zażaleniu zarzucił mu naruszenie art. 79 ust. 1 pkt 3 lit. a u.k.s.c. poprzez jego niezastosowanie i niezwrócenie powodowi połowy opłaty stosunkowej, podczas gdy powód cofnął pozew przed rozpoczęciem posiedzenia, na które sprawa została skierowana.

Wskazując na te podstawy skarżący wniósł o zmianę postanowienia w zaskarżonym zakresie poprzez zwrócenie połowy opłaty od pozwu w kwocie 46,00 zł oraz zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania zażaleniowego.

Pozwany nie udzielił odpowiedzi na zażalenie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest uzasadnione.

Sąd Okręgowy nie podziela stanowiska Sądu Rejonowego, iż powodowi nie należy się zwrot połowy opłaty. W niniejszej sprawie został wydany nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, a następnie pozwany złożył skutecznie sprzeciw. W tej sytuacji nakaz zapłaty utracił moc i sprawa została skierowana do rozpoznania w trybie zwykłym. Przed wyznaczeniem rozprawy powód cofnął pozew ze zrzeczeniem się roszczenia. Powód cofnięcie pozwu uzasadniał zawarciem ugody pozasądowej.

Jak słusznie zauważył Sąd Rejonowy, zawarcie ugody pozasądowej nie stoi na przeszkodzie prowadzeniu sprawy i wydaniu wyroku. W niniejszej sprawie, wobec wniesionego sprzeciwu, w którym pozwany domagał się oddalenia powództwa, z pewnością doszłoby do wyznaczenia rozprawy gdyby powód nie cofnął pozwu z uwagi na zawarcie ugody pozasądowej. W tym przypadku przyczyna cofnięcia pozwu jest nieistotna z punktu widzenia obowiązku zwrotu powodowi połowy opłaty. Kwestię tę reguluje art. 79 ust. 1 pkt 3 lit. a u.k.s.c., który stanowi, iż Sąd z urzędu zwraca stronie połowę uiszczonych opłat od pisma cofniętego przed rozpoczęciem posiedzenia, na które sprawa została skierowana. Sąd Okręgowy podziela stanowisko skarżącego zaprezentowane w uzasadnieniu zażalenia co do rozumienia pojęcia „przed rozpoczęciem posiedzenia”. Trudno zresztą aby w przedmiotowej sprawie powód czekał ze złożeniem oświadczenia o cofnięciu pozwu do czasu wydania zarządzenia o wyznaczeniu rozprawy, narażając się przy tym na naruszenie uzgodnień poczynionych z pozwanym.

Niezależnie od powyższego należy jeszcze dodać dla porządku, iż hipoteza art. 79 ust. 1 pkt 1 lit. h u.k.s.c. nie obejmuje przypadku zawarcia ugody pozasądowej. Jednakże w razie zawarcia takiej ugody i cofnięcia pozwu w warunkach określonych w art. 79 ust. 1 pkt 3 lit. a u.k.s.c. sąd zwraca powodowi połowę opłaty, a taka sytuacja miała miejsce w niniejszej sprawie (zob. też postanowienie Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 20 marca 2017 r., VI Gz 57/17, Kwartalnik Sądowy Apelacji Gdańskiej 2017/III, poz. 32). W tym samym kierunku wypowiedział się też Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 23 lutego 2018 r., III CZP 88/17, wskazując, że przepis art. 79 ust. 1 pkt 1 lit. h) u.k.s.c. dotyczy wyłącznie ugody sądowej oraz ugody zawartej przed mediatorem.

Zatem nie ma podstaw do odstąpienia od przedstawionej wykładni art. 79 ust. 1 pkt 1 lit. h u.k.s.c. i akceptowania odmiennej, prezentowanej w orzeczeniach innych sądów. Brak też jakichkolwiek podstaw do odmowy zwrotu powodowi połowy opłaty z przyczyn wskazanych przez Sąd I instancji, nakaz zapłaty utracił bowiem moc, a sprawa toczyła się już w trybie zwykłym.

Z przedstawionych względów zarzut naruszenia 79 ust. 1 pkt 3 lit. a u.k.s.c. okazał się zasadny, co skutkowało zmianą zaskarżonego orzeczenia.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy na mocy art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. orzekł jak w pkt. 1 sentencji.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono w oparciu o art. 98 k.p.c.

Joanna Rusińska Małgorzata Bartczak – Sobierajska Wojciech Modrzyński

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)